

CATALUNYA GRÀFICA

Núm. 25

Preu: 50 Cts.

R. 96.023

PER AL DESDEJUNI

Borregos de Mallorca

Melindros

Secalls

Sequillos

Pa de Viena

"Croissants"

Bombons de xocolata

Edifici - Fàbrica:

Carrer de Vich 1, 3 i 5 (Gràcia)

propietat del

~ Forn de Sant Jaume S/A ~

Llibretería, 3

2441 A.

Passeig de Gràcia, 7

4582 A.

Plassa Sant Miquel 1 i 3

2210 G.

POSTRES

Encasades

Coques de Llardons

Peixos amb massapà

Brioix amb nata

Torró de crema

Massapà Vienès

Objectes per a presents

CAPSES DE CARTRÓ i FUSTA

Especialitat en les de construcció mecànica

MOSTRARIS: forrat mecànic de cartró, etc., etc.

= RABASEDA =

Diputació. 162 ♦ BARCELONA ♦ Telèfon 1302 A.

Acaba de sortir el catàleg

ESPORTS-SANROMÀ

Demaneu-lo avui mateix. S'envia gratis

A. SANROMÀ - Balmes, 62 - BARCELONA

Si desitja s'envii certificat envii 30 cèntims
en segells.

Soler i Torra, germans

Banquers

Rambla d'Estudis, 13, i Bonsuccés, 12

Compra i venda de valors. - Ordres de Borsa.

Canvi de monedes.

Girs sobre l'estranger. - Comptes corrents.

Admetem dipòsits de valors en custòdia.

Facilem OR per a pagaments a DUANES.

Nota important: Revisem curosament les amortitzacions.

CATALUNYA GRÀFICA

REVISTA CATALANA D'INFORMACIÓ NACIONAL I ESTRANGERA

Sortirà un cop cada quinze dies

FUNDADOR I DIRECTOR: JOAN GUASCH I RIUS

Fontanella, 13. Telèfon: 2258 A.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: FONTANELLA, 13

Telèfon: 2258 A. • Apartat de Correus n.º 10

NÚMERO ATRASSAT 60 CÈNTIMS

ANY II

ABRIL 1923

NÚM. 25

SUMARI: El Comte Jofre *el Pilós*. L'Alt Rei En Jaume. • Homenatge a la Vèlles. La Gràcia de la llum, poesia per Ignasi Iglesias. • L'Esport i el Patriotisme. • El Corser de Sant Jordi, poesia d'En Ventura Gassol. Famos frontal de Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya. • La conca del Ruhr: La resistència passiva. L'oportunitat de la intervenció. El general De Viry, davant l'estàtua d'Alfred Krupp, a Essen. Una bateria de 75 davant una fàbrica. Un auto-ametralladora davant del monument de l'emperador Guillem a Essen. • Estrena de la *Dama Alegre* al teatre de L'Œuvre, de París. • Actualitats barcelonines: La visita d'Einstein. Al despatx del nostre Alcalde. La IV Fira de Mostres: El Concell Directiu, presidit pel senyor Maynés. Palau de la Música Catalana; Alfred Romea. Obsequi merescut. Inauguració de les noves escoles de Barcelona: La Farigola. D. Joaquim M.ª de Nadal presidint la inauguració de les escoles. Les Escoles Baixeres. • L'obra de la Mancomunitat de Catalunya: El Servei de Sanitat i les seves millores. El material adquirit. El pavelló desmontable. Camionets «Ford» per trasllat de malalts. Estufes. Potabilitzadors tèrmiques. • Diputats nacionalistes per a les Corts d'Espanya. Barcelona-Circumscripció. Himne a Catalunya, poesia d'Angel Guimerà. • Escola Catalana d'Art Dramàtic: *Matilde d'Anglaterra*. En Ferran Soldevila, poeta premiat. En Joan Sallarès, autor de *Tribut*. La Srta. Monasterio i el Sr. Claramunt en un moment de l'escena VI del tercer acte del drama d'En Cornet *D'un món a l'altre*. • L'Ocell Blau: Un quadre cubista. Els artistes russos. Els remers del Volga. • La *Passió* de Bach i l'Orfeó Català. Homenatge al mestre Millet. • Futbol: Homenatge a En Gamper, president del F. C. Barcelona. Gamper, Alcàntara i Sancho. L'equip del Barcelona. L'equip de selecció. L'Orfeó Gracienc. • La Reineta espera: Llegendes en dos actes i un intermèdi d'El Noi de Llevareres: Decoració de l'acte primer. Personatges: El Príncep Ricart. La gitana Clavellina. Dues escenes del primer acte. • Feminal. La Moda. • Romea: «De la costa brava» d'En Juli Vallmitjana.

El Comte Jofre “El Pilós”. — L'Alt Rei En Jaume

S'ha celebrat recentment al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria la reunió de les entitats barcelonines per a tractar de la iniciativa de la Classe d'Història de Catalunya de l'esmentat Centre, de col·locar les despulles del comte Jofre *el Pilós*, les quals romanen al monestir de Ripoll dintre una modesta caixa de cedre, en una sepultura definitiva i de caràcter monumental la qual substitueixi la que avui hostatja els nobles restes del fundador de la Nacionalitat Catalana.

En aquesta reunió hi assistiren més de seixanta representants d'entitats culturals, esportives i nacionalistes. Va presidir el senyor Carrové, president de la Secció Permanent de Propaganda del Centre, per tal com és l'encarregada de portar a la realització aquesta bella idea de la Classe d'Història de Catalunya. El senyor Carrové explicà com el Consell de la Mancomunitat acceptà immediatament aquesta iniciativa i oferí entusiàsticament son concurs i patronatge per tal que fos ben prompte una realitat. Després llegí unes quantes quartilles del senyor Geroni Martorell, cap de la Secció de Catalogació i Conservació de Monuments de l'Institut d'Estudis Catalans, en les quals s'estudia clarament la figura d'aquest gran comte, cada vegada més poèticament bella i històricament més obscura. Tal com avui la coneixem, la seva figura històrica en res no desmereix de la llegendària; ni aventurer, ni novel·lesc; el comte Guifre és als nostres ulls ple de majestat i de grandesa.

Quan s'hagueren llegit aquestes quartilles, el senyor Carrové cedí la presidència al representant de la Mancomunitat, el diputat per Figueres senyor Noguer i Comet.

Aquest senyor explicà que la Mancomunitat acollí la idea com a cosa pròpia, i espera que tots els estaments i sectors de tot Catalunya faran el mateix, essent-ne uns entusiastes propagadors i cooperadors. Fa esment que el projecte ja està encarregat a l'altíssima competència del senyor Puig i Cadafalch i els treballs seran portats a cap per l'arquitecte senyor Lluís Planes. Diu que s'havia pensat d'utilitzar un sepulcre romà en bon estat, però com que no se'n troben, es construirà el mausoleu amb un bloc de

pòrfid, cobert de draperia, i, al voltant del mateix, una reixa que protegeixi la seva conservació.

El senyor Ruiz i Porta, representant de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, demanà que també posessin en una sepultura digna les despulles del Rei En Jaume *el Conqueridor* i altres reis i reines i els prínceps que estan barrejats dins unes caixes impròpies en un recó de la seu de Tarragona. Cal — digué — fer-ho de pressa perquè l'Estat espanyol no ho faci abans. El senyor Enric Cubas, professor d'Història de Catalunya, del Centre Autonomista de Dependents, li contestà dient que donava paraula d'iniciar així que s'hagi realitzat la idea de construir el mausoleu per les despulles del comte Jofre *el Pilós*, l'erecció dels sepulcres dels reis catalans enterrats a Tarragona. També fa present que, per la subscripció que es té d'obrir, renuncia als honoraris de dos mesos per tal d'iniciar-la. El senyor Noguer i Comet agrai el desprendiment del senyor Cubas i esmentà que més que un esforç individual cal que sigui una cooperació de totes les entitats, com també de tots els municipis catalans. Totes aquestes idees, però, no cauen dins la jurisdicció nostra; la Comissió que es nomenarà crec que posseirà una efectiva autoritat i confiança per a assenyalar la tasca de cercar cabal.

Tot seguit es sotmeté a la consideració dels reunits la Comissió que, al pensar dels iniciadors, tindria d'ésser l'organitzadora de realitzar tots els treballs necessaris. Heu's aquí de la manera que hauria d'ésser formada: Enric Cubas; Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria; Consistori dels Jocs Florals; Acadèmia de Bones Lletres; Associació d'Arquitectes; Ateneu Barcelonès; Centre Excursionista de Catalunya; Orfeó Català; Acció Catalana; Unió Catalanista; Esquerra Catalana; Lliga Regionalista; Jaumins; Associació Catalana de l'Ensenyança Catalana; Lliga Espiritual de Nostra Dona del Montserrat; Futbol Club Barcelona; Associació Catalana d'Estudiants, i Associació de la Premsa Catalana. Tothom s'hi mostrà conforme i quedà nomenada la Comissió que els iniciadors presentaren.

Nomenada que fou aquesta Comissió, el senyor Noguer donà per acabada la reunió en mig d'un gran entusiasme.

HOMENATGE A LA VELLESA

A la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis s'han rebut nombroses comunicacions donant compte de la solemne celebració el dilluns de Pasqua de Resurrecció de l'exemplar i simpàtica festa social dels Homenatges a la Vellesa a Granadella, Vilanant, Assentiu, Canet de Mar, Sant Sadurn de Noya, Pineda, Les Planes, Serinyà, Massanet de la Selva i en altres diverses localitats, cooperant-hi arreu tot el poble amb unànime entusiasme.

Durant el passat mes de març la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 13.657,257 pessetes i ha pagat per reintegres d'estalvi, termes mensuals de pensió i capitals diferits reservats 11.458,893 pessetes, havent obert 2.704 llibretes noves. De les imposicions han correspost a l'Oficina Central de Barcelona 7.722,575 pessetes i a les Sucursals 5.934,682 pessetes.

En 31 de març la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis tenia vigents 259,189 llibretes amb un saldo al seu favor de 158.616,255 pessetes, distribuïdes per províncies en la següent forma: Província de Barcelona, 118.002,581 pessetes; Província de Girona, 17.561,586 pessetes; província de Lleyda, 14.943,739 pessetes; província de Tarragona, 8.772,940 pessetes, i província de Balears, 335.409 pessetes.

Ultra els homenatges a la vellesa s'han cantat les tradicionals caramelles, tenint excepcional importància les cantades per l'Orfeó Gracienc a la Plaça d'En Rius i Taulet, que foren escoltades i sentides per una munió de gent que no parà d'ovacionar als simpàtics cantaires, que acabaren la festa cantant Els Segadors.

El Concurs celebrat a la Plaça de S. Jaume fou molt aplaudit, i també fou ben patriòtica i ben catalana la festa celebrada al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria.

També celebraren esplèndidament la Pasqua els innombrables Pomells de Joventut que arreu de Catalunya floreixen amb esclat patriòtic.

LA GRÀCIA DE LA LLUM

HIMNE DE L'ORFEÓ DE CEGUES DE L'EMPAR DE STA. LLÚCIA

Caminant a les palpentes
en la nostra eterna nit,
cor endins, vivim contentes
amb la llum de l'esperit.

Llum divina la més pura:
Omples tant el nostre anhel
que, fent via a la ventura,
no ens errem per anà al cel.
La del món ens és negada,
sent la pompa de l'espai:
i fins moltes, ni en l'albada
ni en la posta l'hem vist mai.
Sol: de tu res no sabriem,
si no fos per ta escalfor:
i a la lluna ignorariem,
si no fos per sa frescor.
Mes, pensem, per glòria d'elles,
que, en el cel, lliures d'esculls,
resplendeixen, com estrelles,
les nines dels nostres ulls.
Caminant a les palpentes
en la nostra eterna nit,
cor endins, vivim contentes
amb la llum de l'esperit.

IGNASI IGLESIAS

L'Orfeó de les Ceguetes que cantà aquest himne i altres cançons triades en el seu primer concert que donà a l'Orfeó Gracienc, ens causà una impressió encisadora de veres. Felicitem al seu mestre i al senyor Moragas, director de la Caixa de Pensions, protectora de la casa Empar i de tantes altres institucions que honoren a Catalunya.

L'ESPORT I EL PATRIOTISME

La nova victòria de l'Europa ha unit tot l'esport català en un mateix sentiment de satisfacció. Tots els futbolistes catalans s'han sentit solidaritzats amb el campió de Catalunya. I tots els partidaris dels altres clubs que es disputaren aquest campionat han coincidit a celebrar aquest triomf de l'Europa com a cosa pròpia.

Mentre el campionat de Catalunya estava en litigi dintre de casa, tots els futbolistes desitjaven noblement la victòria de llur club. Decidit el campionat, tots els futbolistes consideren com a propi, davant les altres terres d'Espanya, el club que ostenta el títol de campió de Catalunya.

Aquest esperit esportiu és molt encoratjador. Resulta reveladorament patriòtica aquesta actitud de secundar amb totes les forces l'empenta de qui porta la representació col·lectiva, oblidant, en aquest moment, totes les diferències i tots els antagonismes que separen els diversos clubs dintre de casa. Així aquestes diferències i aquests antagonismes esdevenen estímuls que afavoreixen la causa comú, i no són noses que l'entrebiquin.

Un esperit semblant ha de menar tota actuació col·lectiva.

Paraigües
CARDÚS

Portaferriça, 10
BARCELONA

CAMISERIA
SANS

BOQUERIA, 32

Gran baratura de preus

LA REINETA ESPERA

ACTE PRIMER

A l'aixecar-se el teló se sent a la dreta, dins la barraca dels gitanos, una cançó monòtona. Apareixen per l'esquerra Guiu, Dela, Lleonor i la Comare Tu'es.

COMARE Allí dins la barraca
barrejats homes i dones com les bèsties.

DELA No tenen casa en lloc.

GUIU Com el cargol
la casa sempre a coll
javant i fora!

COMARE ¡Són bruts!

GUIU Torrats pel sol tenen color d'aram
els seus ulls reflexes de metall
i és d'aram i bronze
el color de les robes que'ls abriguen.

COMARE L'aram cria verdet i és un veneno.

GUIU Veneno és tot metall quan és diner.

LLEONOR A n'en Guiu li agraden les gitanes.

DELA Ja es veu prou.

GUIU M'agraden més que tu, que'ts rossa i freda.

LLEONOR Doncs, quedat amb l'aram,
puig l'or és car per tú.

DELA Molt ben dit, Lleonor.
¡Vaja un ximplet!

LLEONOR Que es guardi del mal d'ull.

COMARE Quina por que'm fa a mi la gent que passa
i no torna mai més.

LLEONOR No s'aturen en lloc,
porten la malura a coll.

DELA Déu ens guardi de mala mirada
i de l'encantament
car ensinistren les serps maleïdes.

COMARE I dels malefícis,
car tenen tractes amb el dimoni.

LLEONOR Són mala gent.

GUIU Ui ui ui, que aneu depressa.
Ara'ls bescanteu tots a l'una
i després del més gran al més petit
vindreu boi d'amagat
l'un pel seu fillet,
l'altre'l seu galan,
l'altre per saber el seu pervindre,
que la gitana dels ulls d'aram,
vos tregui del mal pas,
encara que s'entengui amb Satanàs.

DELA Oh, aquest Guiu que és maleït.

LLEONOR Ja ho he dit.
A n'en Guiu li agraden les gitanes.

COMARE Deixeu-lo dir; que ho fa
per fer-nos enfadar.

(Entra Clavellina la gitana.)

CLAV. Cavallers i donzelles,
dames i galans:
¿voleu que os digui la bona ventura?...
(Tots s'enretiren a un costat mig rient, mig
esfereïts, mirant-se-la de cua d'ull.)
La dona os fa por?
I una dona sola vos treu coratge?
¡ja! ¡ja! ¡ja! ¡quina gent!

COMARE ¡Ens fan por els teus ulls!

CLAV. Cavallers i donzelles,
dames i galans:
ja tindrè els ulls baixos
l'estona que'ls meus llavis parlaran.

GUIU Gitaneta dels ulls d'aram,
jo't dono la mà per sentir depressa
la veu del destí.
Car jo no tinc por
ni d'ulls que fereixen
ni m'espanta el secret de la vida
ni el dolor!

DELA Què n'és de valent!

COMARE No'l creguis de res;
ho fa per fer l'home.

LLEONOR ¡Ai Guiu! ¿que tremoles?

GUIU ¡Tremolo d'amor!

CLAV. (Mirant la mà.)
Formós cavaller
més galan que ver,
¿vols recordà'l passat?
O saber del pervindre el teu secret?...
Posa sobre la mà
la moneda que'm farà parlar.
(GUIU després de butxaquejar posa una mo-
neda d'aram.)

CLAV. ¡Quina pessa més fosca hi has posat! (la pre...)
Sols m'obrirà'l passat.
Per aclarir el pervindre no va bé.

GUIU ¡No'l diguis el passat, que prou que'l sé!

CLAV. Doncs per sabé'l present
la doble té d'ésser d'argent
l'l que vol conèixer l'esdevenidor
ha de posar-la d'or.

GUIU ¡Ai! gitaneta dels ulls d'aram!
Les borses són fondes
i l'or pesa tant!

CLAV. Vols que't dongui corda
per treure'l del pou?

GUIU Pot ser sortiria, en lloc d'or, un sou
¿Aquesta va bé? (Un durillo d'or.)

COMARE Vaja una manera de llensar el dinè!

CLAV. (Mira t la mà.)
Per ton pare i ta mare
que sigueren persones de seny,
pel mal que no té remei,
per les serps encantades,
¡no has sigut desgraciat fins avui dia!
D'aquí endavant
les dobles que açi posis t'ho diran.
(GUIU posa la moneda sobre la mà.)
Una morena t'encisarà.

GUIU ¿Que serà guapa?

CLAV. A tu t'agradarà.

GUIU Ja n'hi ha prou!

CLAV. Treu una altra doble del teu pou.
(Quedant-se la moneda.)

GUIU Caratsus! que depressa que acaba la virtut!

CLAV. No siguis tan eixut!
si vols sabé'l que té de venir.
(GUIU posa una moneda.)

GUIU Lo que'm tindràs de dir
què farà la morena, si m'estimarà...

CLAV. Molt enamorada de tu es casarà.

TOTES Ja! ja! ja!

LLEONOR No vens que és casat!

CLAV. Sí? Doncs eixa moneda,
en lloc del pervindre m'ha dit el passat!
(Agafant-la.)

Posa-n'hi una altra que sigui millor.

GUIU Això si que no,
gitaneta dels ulls d'aram.
Pouant, pouant,
el pou queda sec.
Caratsus! jo crec
que amb les dobles que m'has fet saltà
pots dir-me el que vindrà,
sense pagar més!

CLAV. Formós cavaller!
Si del pervindre el secret vols saber,
posa-hi una dobla petita de cinc.
GUIU Nonis!, gitaneta, que d'or ja no en tinc!
CLAV. Doncs posa-l'hi d'argent,
i et diré de la vida un secret sorprenent:
et diré una sentència

de tanta ciència,
que mai més a la vida seràs desgraciad.

GUIU Vinga la sentència! Té, m'has escurat.

CLAV. (Depressa.)

Troba bo tot lo què és bo,
troba bo tot lo dolent;
no vulguis tenir raó
ni et tractis amb mala gent.

GUIU Com dius? com dius?... no ho entenc.

CLAV. (Amb calma.)

Troba bo tot lo què és bo,
troba bo tot lo dolent;
no vulguis tenir raó
ni et tractis amb mala gent.

GUIU Troba bo tot lo què és bo,

troba bo tot lo dolent...

CLAV. Ja la aniràs entenent;

és la sentència

d'un savi de l'antigó.

(Entra a la barraca.)

TOTS Ja! ja! ja!

LLEONOR Ai, Guiu! t'han ben atrapat!

COMARE Tanta moneda per una sentència!

DELA Deixa-la, dona! La ciència

que hi ha dins, val un ducat!

GUIU Doncs no em dol si es pensa bé...

DELA Dignes que no ho entenem.

GUIU «Troba bo tot lo dolent...»

LLEONOR

i DELA Ho trobem molt malament!

GUIU Doncs jo ho tinc de trobar bo!

I, trobant-ho bo, no tinc

perquè doldre'm pel gastat!

COMARE Un consol per l'estafat.

GUIU Qui s'aconsola és feliç!

I si amb dolents no hi vull tractes!

tot i trobant-los molt bons!...

I no vull tenir raó

quan la muller se m'entadi...

passaré tranquila vida

i seré del tot feliç...

COMARE No sé com feu cas d'aquestes coses!

LLEONOR Jo si una gitana em deia

que m'estimaria un home de cabellís daurats,

sols miraria els morenos.

GUIU I farias molt bé, perquè els morenos

som els reis de la creació!...

DELA Vaja, pretenció!

COMARE Ho diu per fer broma...

Anem, que si torna a sortir

patirien les butxaques...

LLEONOR Anem. I tu, Guiu, que no vens?

O fas acte de presència?

GUIU Me repasso la sentència...

«Troba bo...»

(Parlant sol i anant-se'n darrera els altres.)

(Entra PARRAL si s'assenta a treballar arreglant

una caldera vella. Música. Entra DELA

dirigint-se a ell.)

DELA Que no hi és la gitaneta?

PARRAL Què vols, prenda?... Sí que hi és!

DELA Voldria...

PARRAL Que ella et digués

el pervindre, donzella?

EELA Es sols per curiositat!

PARRAL L'has errat!

Si no creus amb sa virtut,

no ho endevinal...

DELA No?... Doncs creuré amb sa virtut!

PARRAL Ep!... Clavellina!...

DELA No la cridis, que ja hi vaig.

PARRAL Com tu vulguis, poncelleta!

DELA Ja et diré si ho ha encertat

la gitaneta.

(Mutis. Música. Clarinet sol.)

(Entra la REINETA seguida de SAGETA, sense

veure a PARRAL, a qui tapa la vela de la

barraca.)

REINETA Del dia quan cau la tarda,

quan és tan hermós l'esclat del sol ponent

a la vora del riu,

sent l'ànima aimada poesia d'amor.

SAGETA Tristes barraques de gent que passa

han enlletgit el lloc, senyora Reina.

Passem de llarg,

que eixa gent me fan por.

REINETA Aquí el príncep vindrà

per mi.

Aquest lloc hem beneït ensems pel nostre amor!

No tinguis temença,

que ningú gosarà contra sa Reina.

SAGETA Eixa gent, senyora,

no hi ha cap rei al món que els tingui per vassalls,

puix van errants

i porten la casa a coll com els cargols.

(PARRAL fa signe a CLAVELLINA que s'acosti.)

REINETA En tot lloc la terra és beneïda

quan la Reina hi posa lo seu peu!

Ací romandrem,

Quin mal pot esdevenir?...

SAGETA Fins el monarca més poderós

pateix de la mala mirada de l'humil.

REINETA Sageta,

ets poruga en extrem!

SAGETA Senyora,

la gitana s'acosta vers nosaltres!

(S'ajup darrera la REINETA.)

CLAV. Voleu, mi senyora la Reina,

que us digui la bonaventura?...

SAGETA Senyora, no ho volgueu!...

REINETA Sageta! deixa fer,

que la Reina deu sentir la veu de tots!

Parla, gitaneta;

t'escolto amatent!

CLAV. Quan demana el pervindre algun villà,

porta un sou a la mà;

quan demana el pervindre algun valent,

una lliura d'argent;

si demana el pervindre algun senyor,

porta una dobla d'or!

I una Reina com vós, no em posarà a les man

EL CORSER DE SANT JORDI

Sant Jordi té un corser adolescent
més blanc que els núvols d'una nit serena:
un corser esperit i flama i vent.
A mitja nit arriba d'Orient
vestit de llum d'estels i lluna plena.

El gentil cavaller duu un glavi ardent
amb el puny enramat de flors enceses
i al capdamunt una senyera al vent
de núvols fabulosos d'Orient
inflats de bons auguris i promeses.

Que demà, dematí, aquest núvol blanc
el glavi el destarà en pluja d'estrelles
i plouran roses blanques i de sang
i es posaran al pit de les donzelles.

Passa bronzent damunt de la ciutat,
que el corser sempre corre i mai no es cansa
i cada any passa més esperitat,
que el terme del camí també s'atansa.

Enguany, que una rojor de llum i sang
de clariana als cims més alts s'augura,
el corse és més lleuger, subtil i blanc:
li ha nascut una ala a cada flanc
i, de bronzent que va, ni s'afigura.

Enguany ha renillat més fort que mai,
que ja pressent la fi que li arriba
dels camins sense terme de l'espai:
que en aquells cims d'aquella llum aspriva
haurà l'etern repòs que no hagué mai
en un ferm monument de roca viva.

Sant Jordi, apreteu els esperons,
som el jovent que ve al vostre darrera,
ens sentim cavallers i ens adalera
perdre'ns amb vós endins els horitzons
dalt el corser de les nostres passions.

VENTURA GASSOL.

Famós frontal de Sant Jordi, obra d'Anton Sadurní, brodat per al Palau de la Generalitat de Catalunya

NOTÍCIES ESTRANGERES

LA CONCA DEL RUHR

LA RESISTÈNCIA PASSIVA

El general alemany von Zwehl recull els rumors de possibles reaccions violentes de la població del Rhur i del Rhin contra les tropes d'ocupació francesa, i nota que no cal tenir una intuïció extraordinària per a comprendre que, en les circumstàncies presents, cap altra cosa no complauria més al govern de M. Poincaré que un greu esclat d'insubordinació general als territoris intervenints.

La resistència passiva suposa greus sacrificis per a l'Alemanya i especialment per a les poblacions del Rhin i del Ruhr, però és invencible, mantenint-la amb fermesa, serenitat i constància.

Aquesta és també l'opinió del govern del doctor Cuno. Contra el que creien a París en iniciar-se les operacions al Ruhr, sembla que Alemanya pot perllongar aquesta resistència passiva indefinidament. El govern de Berlín ha aconseguit el concurs actiu de tots els partits amb l'única excepció dels comunistes. Aquesta és la mateixa situació política interior d'agost de 1914.

La resistència passiva ha esdevingut una arma formidable en mans d'una població decidida i d'un govern que pot tenir, i té, moltíssims defectes, però al qual ningú no nega la capacitat per a l'organització.

L'objectiu d'aquesta resistència, segons acaba de dir a Francfort el doctor Bucher, President de la Federació d'indústries alemanyes, és negociar amb França, en condicions d'equitat, una raonable solució de l'afer de les reparacions reconeixent com a inevitable el fet que Alemanya haurà de suportar una feixuga càrrega econòmica.

França, ultra l'afer de les reparacions, voldria resoldre el problema de la seva seguretat contra una possible agressió ulterior d'Alemanya. Cap país no pot tenir una seguretat absoluta de no ésser agredit mai més per un altre. No hi ha sinó un camí obirable: la Societat de les Nacions.

L'OPORTUNITAT DE L'INTERVENCIÓ

Bonar Law i Mussolini han coincidit a reconèixer que, ara com ara, qualsevol temptativa d'intervenció esdevindria prematura. Ni ha estat demanada ni fóra agraïda. El govern de París insisteix a dir que no acceptarà cap mediació entre Alemanya i França.

En l'estat actual de la política europea, és evident que cal una petició o una oferta precisa d'Alemanya per tal

que puguin ésser iniciades, noves converses o negociacions. Sembla que el govern francès ha fet saber oficiosament, però inequívocament, al gabinet britànic que França consideraria com un acte no amistós qualsevol temptativa d'intervenció de països neutrals com Holanda o de països aliats com Anglaterra i els Estats Units.

La inoportunitat teòrica de la intervenció, es, doncs, claríssima. Hi ha, però, un aspecte pràctic de l'afer que complica extraordinàriament la situació. Si França triga massa a esdevenir convençuda de la impossibilitat d'aconseguir les reparacions amb l'ocupació militar del Ruhr, hi ha el perill que la possibilitat ulterior del cobrament d'aquestes reparacions resti esvaïda definitivament. Però aquestes reparacions afecten no solament a França, sinó també a Anglaterra i Itàlia. Es clar que els governs de Londres i Roma no poden veure amb indiferència que, com a resultat de l'ocupació indefinida del Ruhr per les tropes franceses, esdevingui impossible cobrar les reparacions.

El general de Viry, comandant de la novena brigada de dragons, davant de l'estatua d'Alfred Krupp. Plassa de Casa la Ciutat d'Essen

DE PARÍS ESTANT

ESTRENA DE LA «DAMA ALEGRE»
AL TEATRE DE «L'ŒUVRE»

El drama d'En Puig i Ferrater *La Dama Alegre*, per iniciativa de l'eminent renovador del teatre modern mon-

Una bateria de 75 davant una fàbrica d'Essen

sieur Lugné-Poc, ha estat portat a les taules de la «Maison de l'Œuvre».

Fa alguns dies assistirem a l'assaig general d'aquesta obra, que interpreta magistralment la gran actriu Suzanne Després.

Dins la petita sala de la rue Clichy, palpitant encara dels accents de *La Gioconda*, de Gabrielle D'Annunzio, el darrer èxit del teatre de l'Œuvre, hi havia una amable curiositat per a conèixer l'obra d'un dramaturg català modern.

La producció d'En Puig i Ferrater, realista, i un poc eixuta, ha concentrat l'interès de l'espectador en el fons humà i filosòfic del drama, desproveït de tota il·lusió lírica i lligat a una tèrbola fatalitat.

Hom remarcava la fermesa i sobrietat del diàleg, l'ex-

pressió justa i vigorosa dels caràcters rurals, extrets del nostre paisatge català.

L'obra fou escoltada amb interès i interpretada amb una comprensió remarcable del nostre temperament.

Alguns actois arribaren a donar una expressió exacta del personatge, inclòs en les modulacions de la veu i el vestir típicament catalans.

Només lamentàriem algun gest i quelcom del vestuari de Suzanne Després, que l'han feta comparar per algun crític teatral a una «Carmen», o ens han fet evocar, inoportunament, qualche retrat de Zuloaga.

La traducció, que es deu a la ploma del nostre compatriota M. Pierat, ens ha semblat correctíssima.

RAMON DE CURELL

Un auto ametralladora passant p.r davant del monument de l'emperador Guillem a Essen

ACTUALITATS BARCELONINES

LA VISITA D'EINSTEIN

El Dr. Einstein al despatx del nostre alcalde, acompanyat de la seva esposa, el senyor Maynés, el cònsul alemany i demés autoritats

La visita del savi professor a la ciutat de Barcelona, i la seva recepció oficial a la nostra històrica Sala de Cent, ha unit l'afirmació patriòtica de la pròpia espiritualitat i la compenetració de la capital de Catalunya amb els corrents universals de la cultura, com proclamà el nostre Alcalde.

Es per això que el professor Einstein, al remarcar la bona impressió que li havia produït l'aculliment sincer i cordial de la nostra ciutat, enaltí el sentit viu de la recepció copsant admirablement l'esperit inquiet de la nostra urbs.

Les Conferències que l'il·lustre savi alemany donà al saló de sessions de la nostra Diputació foren molt elogiades i discutides pels triats i nombrosos concurrents que hi assistiren. Foren un aconeteixement.

A la Universitat Industrial s'hi celebrà una festa íntima en honor del savi mestre, organitzada per l'Associació d'Estudiants de la Universitat Nova.

La festa tingué lloc al pati de l'Escola dels Bells Oficis. Acompanyava al Dr. Einstein el senyor Mias, conseller de la Mancomunitat, En Rafel Campalans, els doctors Agell i Planell i altres professors.

La renomada cobla «Barcelona» executà quatre sardanes i diferents ballets populars que foren ballats per la «Penya de la Dansa», de l'esmentada Associació d'Estudiants, resultant la festa molt agradable.

En Rafel Campalans, director de l'Escola del Treball de la Mancomunitat, obsequià al Dr. Einstein amb un sopar íntim, servit conforme a una llista escrita en llatí relativista. Assistiren al sopar el cònsol d'Alemanya i En Vidal i Guardiola.

La notable sopran N'Andreua Fornells recità un enfilall de cançons populars catalanes que complagueren molt a l'eminent professor.

LA IV FIRA DE MOSTRES

Barcelona acaba de celebrar la IV Fira Oficial de Mostres, constituint una nota popular l'aglomeració de curiosos, la gernació que l'ha visitada; ço l'hi ha fet guanyar un crèdit contra el que no podran lluitar-hi ni els directors ni els firaires car malgrat la gran afluència de curiosos, els compradors, que també han sigut molts, han pogut fer les comandes amb tota tranquil·litat. L'èxit de la Fira, doncs, ha sigut extraordinari.

La Fira de Barcelona no s'ha pogut sustreure al buit que fan les regions espanyoles a Catalunya degut a que cada regió vol tenir la seva Fira de Mostres. És així una gran equivocació, car sols pot haver-hi a Espanya una Fira Internacional i aquesta indiscutiblement correspon a Barcelona. Les altres Fires sols poden ésser regionals o especialitzades.

Cal continuar anyalment la Fira de Barcelona. Ço farà crear-li un crèdit a tota Europa. Però cal desenrotllar també una doble acció decidida i ben determinada; acció prop del Govern per obtenir la reglamentació de les Fires a Espanya i acció prop de les grans Fires europees, donant-se a conèixer i procurant-li una concurrència de productors.

El professor Einstein, guanyador del Premi Nobel corresponent a les ciències

El Consell Directiu de la Fira de Mostres, presidit pel primer tinent d'alcalde senyor Mayrés, en el àpat ofert a les autoritats i premsa en el Hotel Ritz

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ALFRED ROMEA

El novè concert del present curs organitzat per l'Associació d'Amics de la Música fou consagrat a un músic nostre: Ferran Sor. I la bella, la interessant sessió fou confiada a un dels nostres millors i més estudiosos guitarristes: Alfred Romea.

Abans d'executar el bonic programa, Alfred Romea parlà escaientment del ben notable mestre català.

El distingit guitarrista ha reunit, en el susdit treball, les dades essencials que hom coneix entorn del nostre músic del segle divuité.

«En aquesta època de revisió de valors de Catalunya — digué, entre altres coses, Alfred Romea — en què són plèiade els que s'afanyen en fer reviure i en fomentat tot el que sigui propi de la nostra terra, deu haver-se de tenir en compte que la guitarra, considerada generalment com instrument representatiu de l'Espanya de pandereta, en el seu aspecte de concert és netament catalana.

I Alfred Romea recordà ben oportunament que el primer tractadista de la guitarra fou també un català del cinccents: Joan Carles Amat.

El treball del ben notable guitarrista aparegué, repetim-ho, ple de dades i d'observacions justes.

Alfred Romea executà després les següents produccions de Ferran Sor: Minuet, Siciliana i Marxa, Estudi fugat, Variacions sobre un tema de Mozart, Estudi en fa, Estudi en si, *Morceaux de concert*. Totes delicioses.

OBSEQUI MERESCUT

En Joan Maluquer i Viladot, president de la Federació Monàrquica Autonomista, ha estat obsequiat amb un sopar íntim al restaurant Martín per la ponència general d'aquella corporació,

celebrant l'èxit obtingut per l'il·lustre ex fiscal del Suprem amb la Conferència que va donar a la Universitat de Lovaina sobre el Dret català, l'èxit de la qual ha ponderat d'una faísó remarcable tota la premsa estrangera, especialment la de Bèlgica.

INAUGURACIÓ DE LES NOVES ESCOLES DE BARCELONA

La Comissió de Cultura del nostre Ajuntament amb les noves escoles inaugurades ha palesat de faísó admirable lo molt que treballa pel bon nom de la nostra Barcelona, cap i casal de Catalunya.

1. Entrada i pati de les escoles «La Farigola».

2. D. Joaquim M.ª de Nadal, president de la Comissió de Cultura del nostre Ajuntament, inaugurant les escoles de «La Farigola», Valcarca. Assísti a la festa, ultra la banda municipal, un públic selecte i tot el veïnat.

3. L'Ajuntament, presidit pel senyor Maynés, acompanyat del senyor Nadal i altres autoritats, visitant una de les aules de les escoles Bixeras, Gran via Layetana, el dia de la solemne inauguració.

L'OBRA DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

La divuitena reunió de l'Assemblea de la Mancomunitat de Catalunya es desenrotllà normalment, amb aquell contrast d'opinions i actituds que constitueix la funció del règim democràtic i amb aquella unanimitat de fervors patriòtics que afirma la personalitat d'un poble.

Aquesta normalitat en el funcionament del govern inicial de Catalunya ofereix un exemple molt encoratjador i demostra ensems l'eficàcia constructiva del sentiment nacionalista i l'aptitud essencial del nostre poble per a l'exercici actiu de la democràcia.

D'ençà de la creació de la Mancomunitat, la nostra cabdal institució política i administrativa no ha tingut cap crisi presidencial. En nou anys no han regit la marxa restauradora de la Mancomunitat sinó dos Presidents: N'Enric Prat de la Riba, qui ho fou d'ençà de la fundació del nostre govern germinal fins a la seva mai prou plorada mort, i En Josep Puig i Cadafalch, que, amb una enlairada concepció de la dignitat del seu càrrec, prossegueix dignament i noblement el gloriós camí assenyalat pel Gran Català.

En comparar aquesta realitat encoratjadora amb el

nombre gairebé in comptable de crisis presidencials i ministerials que han tingut durant aquests nou anys els governs de Madrid, el català més escèptic ha de sentir-se optimista quant a l'esdevenidor de la nostra terra. Aquest seny que palesa el poble català en l'assaig de govern propi que significa la nostra Mancomunitat demostra una aptitud política d'enorme potència i obra al nostre desenrotllament ulterior les més albiradores perspectives i les possibilitats més il·limitades.

I el mateix que passa a la Mancomunitat de Catalunya esdevé a l'Ajuntament de Barcelona. D'ençà que els alcaldes són elegits pel vot dels regidors no hi hagut cap crisi. El govern de la urbs ha aconseguit una continuïtat que no tenia quan els alcaldes de Barcelona ho eren de R. O.

Aquest esperit patriòtic, aquest esperit de ciutadania, que assegura la persistència en l'actuació de les nostres corporacions populars, assimila les nostres institucions de govern a les dels pobles que han pogut realitzar les obres més formidables d'arquitectura social o política, com l'Alemanya anterior a la guerra o l'Imperi Britànic dels nostres dies.

El Servei de Sanitat i les seves millores

EL MATERIAL ADQUIRIT

La Mancomunitat, a poc de la seva creació, i amb més intensitat des de 1919, havia establert amb son Servei de Sanitat un nucli vigilant per estudiar i resoldre en el possible, i donada la poca força econòmica dels primers anys, els problemes sanitaris de més urgència plantejats a Catalunya.

Es començà amb l'estudi i prevenció del paludisme, més tard, de la tuberculosi, i més darrerament, amb la tifoidea.

Pavelló desmontable de capacitat per a 20 llits

Els resultats foren esplendents: i no cal sinó esmentar el «Servei d'Assistència Social dels Tuberculosos de Catalunya», que funciona al carrer de Radas, 24, i els seus similars en vies de creació en altres poblacions; les campanyes de prevenció del paludisme i de sanejament de comarques palúdiques (Tortosa, Prat de Llobregat, Almacelles), i quals resultats consten en el ben documentat llibre *Treballs del Servei de Sanitat*; i en l'obra antitífica hi han les campanyes de vacunació, jugulació d'epidèmies, sanejament i estudi d'abastiment d'aigües, fets en més de trenta poblacions. Tot això aviat serà publicat en el III volum dels treballs del Servei.

Seguint aquesta marxa ascendent, aparegué la Reial ordre de 19 de juliol de 1921, creant, o disposant la formació de patronats provincials per al funcionament de les Brigades Sanitàries.

La Mancomunitat, amb l'encoratjament de tots els municipis de Catalunya, sol·licità s'eximis els dits municipis del tal càrrec, tenint en compte que ella ja es trobava en camí de satisfer del tot les ànsies sanitàries, com n'era mostra l'obra realitzada.

Per Reial ordre de 28 de gener de 1922, es concedia el sol·licitat. Per tant, la Mancomunitat ha seguit l'obra començada fent un concurs per completar el material sanitari que ja posseïa, i que constituirà quatre nuclis de material equipat, o sigui quatre brigades.

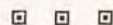
El material el constitueix: 4 estufes locomòbils grans, de 4 rodes, amb accessoris per dutxes, útils en la lluita contra el tifus exantemàtic; 4 estufes de dues rodes; quatre potabilitzadores tèrmiques, de rendiment 900 litres per hora cada una; 4 camionets «Ford» per trasllat de malalts i materials; un pavelló hospital desmuntable de capacitat per a 20 llits; 2 carros-botes, i un gran nombre d'accessoris, formògens, encaladores, pulveritzadores, etc. Així mateix

s'han adquirit dos laboratoris, complets de campanya, fàcilment portables, etc.

Tal quantitat de material, que, com ja es veu i ja havem dit abans, es dividirà en 4 parts (Lleyda, Barcelona, Reus i Figueres), permetrà que per haver estalviat la Mancomunitat les despeses de brigades als Ajuntaments, aquests puguin esmerçar més atenció en els Serveis Sanitaris en cada localitat; perfeccionar els hospitals comarcals, etc., i de tal conjunt de coses que en surti un millorament higiènic de Catalunya, que en realitat vol dir benestar i riquesa.

En el successiu, pel Servei de Sanitat s'anirà perfeccionant tot el funcionament i utilatge, i s'establiran les institucions complimentàries, la qual cosa no cal dubtar que serà un fet aviat, tenint en compte l'obra extraordinària portada a cap en tan pocs anys, i ben manifesta per l'exhibició de material que avui havem contemplat.

Per tal obra mereixen beneplàcits el Consell Permanent, amb son President senyor Puig i Cadafalch, i en especial el Conseller de Sanitat doctor Estadella, junt amb els individus de la Comissió de Sanitat, que regulen les tasques del Servei tan ben dirigit pel doctor Pittaluga, auxiliat pels doctors Sayé, Serra Robert, Seix, Gras, Pi i Suñer, Domingo, Balasch, Ferrando, Fornells, Ros, March, etc., qui són ben dignes de merèixer la confiança que els han dipositat tots els municipis catalans.

El Laboratori d'assaigs i condicionament

ACTE INAUGURAL

El Laboratori d'Assaigs i Condicionament, inaugurat suara, respon a una de les més sentides i preaudes necessitats. dels nostres factors d'activitat, la indústria, el comerç i l'agricultura; tant en el terreny privat com en l'ordre comercial, tant el fabricant o productor com el comprador, es troben sovint en dubtes sobre la quantitat o valor real del que produeixen, apliquen o utilitzen.

Seguint l'exemple de les Nacions que marxen al front del progrés, i amb el desig d'obrir camí a quant signifiqui capacitat, perfeccionament i riquesa, la Mancomunitat de Catalunya reunint i agrupant els valuosos elements de la Universitat Industrial ha format el Laboratori General d'Assaigs i Condicionament, els serveis del qual queden

Camionets «Ford» per trasllat de malalts i materials

establerts i organitzats per atendre tot quant d'ella se sol·liciti.

A fi de fer més eficaç i concret el treball i acció dels diferents serveis, s'ha dividit en cinc seccions: Primera: Mecànica i Electricitat, destinada als assaigs de tota mena de màquines motrius i receptors, materials de construcció, aparells i màquines elèctriques, conductors, aparells de mesura, etc. Segona: Química pels anàlisis químics orgànics i inorgànics i bacteriològics de tota mena de productes i substàncies. Tercera: Agricultura, dedicada al que fa referència a productes agrícoles elaborats i primeres matèries. Quarta: Adobaria, dedicada a l'anàlisi i assaigs de cuirs, pells, adobs, etc. Cinquena: Textil i Condicionament: comprenent tot ço que constitueixen assaigs i estudis de fibres textils, filats, teixits, matèries colorants, etc.

Cada una d'aquestes seccions, quines instal·lacions són verament notables que no tenen res d'envejar a moltes similars de l'estranger, tant pels seus magnífics i espaisos locals, com pel complet i perfeccionat utilatge de que estan provistes, tot ell de construcció moderna i posseint tots els perfeccionaments fins avui coneguts. Per a donar una idea de la seva capacitat, bastarà indicar que ocupen en conjunt una extensió de 5,400 metres quadrats tenint encara diver-

Estufes locomòbils grans amb accessoris per dutxes, útils en la lluita contra el tifus exantemàtic

Estufes de dues rodes

sos annexes en construcció que augmentaran considerablement l'esmentada xifra.

Pel Laboratori Textil i Condicionament, el de més recent creació, s'està construint un espaiós edifici, adaptat exclusivament a aquesta finalitat, i del qual podem avançar serà igualment un model tant per la seva disposició com pels elements i material que li estan destinats.

A l'acte inaugural va assistir-hi tot el Consell Permanent, els regidors de Barcelona senyors Plaja i Nadal, moltíssims diputats de l'Assemblea, representants de les entitats econòmiques i molts tècnics.

El senyor Vallès i Pujals com a president del Patronat va fer un parlament explicant l'origen d'aquesta nova instal·lació. L'esforç fet en pro de la cultura tècnica de la nostra terra va fer que s'aplegués un valuós material d'ensenyament, material que es va veure podria prestar valuosos serveis a la indústria i al comerç de Catalunya.

Barcelona sentint necessitat d'aquesta instal·lació com la tenien altres poblacions de Catalunya i nosaltres no teníem dret a reservar el material que teníem únicament per a l'ensenyança.

Molts industrials, comerciants i agricultors havien sol·li-

citat ja els nostres laboratoris i ja havien creat atenent aquestes peticions alguna institució corresponent als precís indicats.

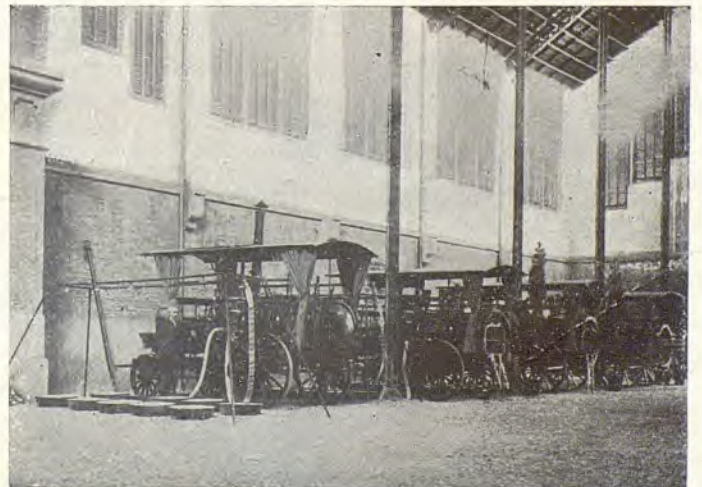
Aquestes instal·lacions aïllades calia completar-les i és això el que s'ha fet. Explica la col·laboració que hi han prestat les societats econòmiques i el caràcter oficial de la institució detallant les seccions de la mateixa i anunciant per a aviat la inauguració del Condicionament, institució igual a la que ja funciona amb èxit a Sabadell i Terrassa i que a Barcelona també és de gran necessitat.

El senyor Puig i Cadafalch en un bell parlament ha declarat inaugurada la instal·lació ponderant la importància d'aquests laboratoris i manifestant com encara l'obra pot ampliar-se amb la biblioteca i amb la biografia convertint-la després en un consultori tècnic.

Explica la satisfacció que li produeix cada inauguració que es fa a la Universitat Industrial on ha treballat sempre des dels temps d'En Prat de la Riba.

Dedica elcigs a tots els col·laboradors de l'obra i demana la de tots els presents.

Els senyors Vallès i Puig i Cadafalch han estat molt aplaudits.

Potabilitzadores tèrmiques de rendiment 900 litres per hora cada una

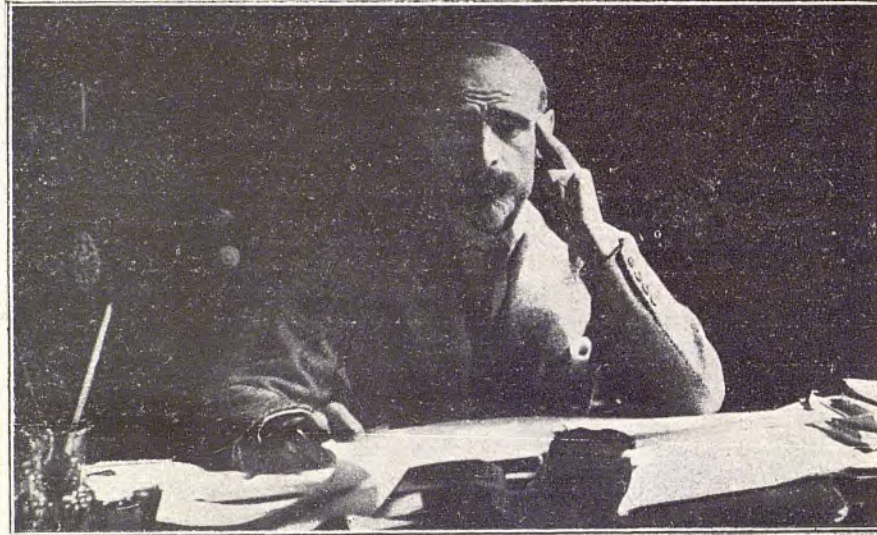
DIPUTATS NACIONALISTES PER A LES CORTS D'ESPANYA

BARCELONA-CCUNSCRIPCIÓ

1. En Francesc Cambó i Batlle, orador eloqüent, crític sever de l'estat actual de la vida pública espanyola, qui ha sap'gut assenyalar amb claretat els caires vius dels greus problemes p'antejats, insinuant al ensems les solucions salvadores; patrici il·lustre que ha vessat llur sang en aquell històric camí d'Hostafranchs que menà a la victòria esponent de Solidaritat.

2. N'Antoni Martínez Domingo, primer alcalde popular de Barcelona i eminent patrici que vessà també materialment llur sang en aquell suggestiu carrer de Jaume I que aureola l'Alcaldia de Barcelona amb la glòria del martiri.

Dos il·lustres patricis que han vessat materialment llur sang en les lluites per la llibertat de Catalunya i l'engrandiment de Barcelona, que són una sola i santa causa.

HIMNE A CATALUNYA

POESIA D'ANGEL GUIMERÀ MÚSICA DEL MTRE. CLAUDI SOLER

Oh Catalunya, mare nostra,
mare del cor que venerem!
Respira fort i aixeca el rostre:
mentre el món sia món, et voltarem.

Avant, avant, que ets nostra mare!
sàpiga-ho tu, que Déu ja ho sap;
i el teu terror és teu encara
amb l'ànima al damunt de cap a cap.

Regada amb sang la terra és bona.
Tingues el mar clavat als peus,
un braç enlaire per l'escona,
i amb l'altre arrapa't als Pireneus.

Amb nostra llengua franca i noble
crida'ns a tots, que et respondrem;
som una raça i som un poble,
i, tan drets com caiguts, poble serem.

Caiguts, avui, en mig de runes;
demà el peu ferm i enlaire els cors;
sense captar d'enlloc engrunes,
sense lligam de ferros ni de flors.

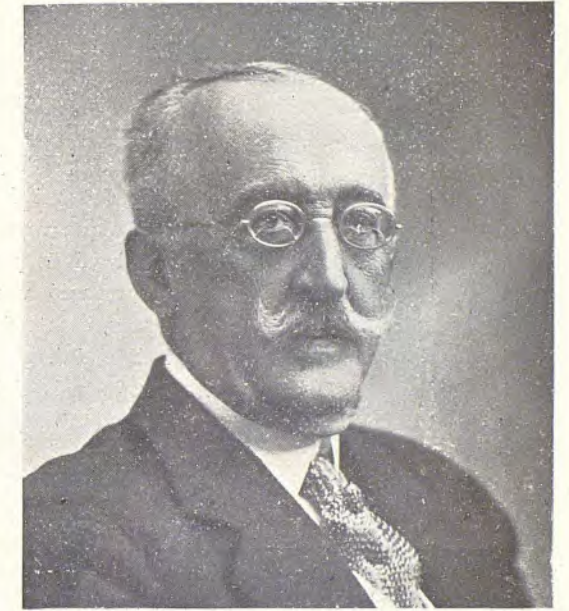
Va doncs, oh Pàtria, que t'ho imploren
damunt la terra els que s'hi estan,
davall la terra aquells qui foren,
i, més lluny que els estels, els qui vindran.

Que no ets pas morta, que ets dormida.
Amb ta bandera els vents remous:
sigui-hi tothom a l'embranchida,
i cauran els castells quan diguis: PROU!

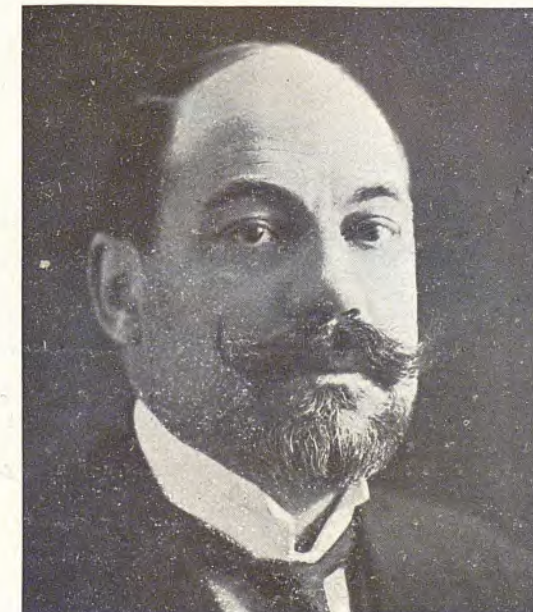
(Estrenat el dia 22 d'abril de 1923, al Palau de la Música Catalana, en el grandios Festival Patriòtic dels Pomells de Joventut, per l'Orfeó Renaixement.)

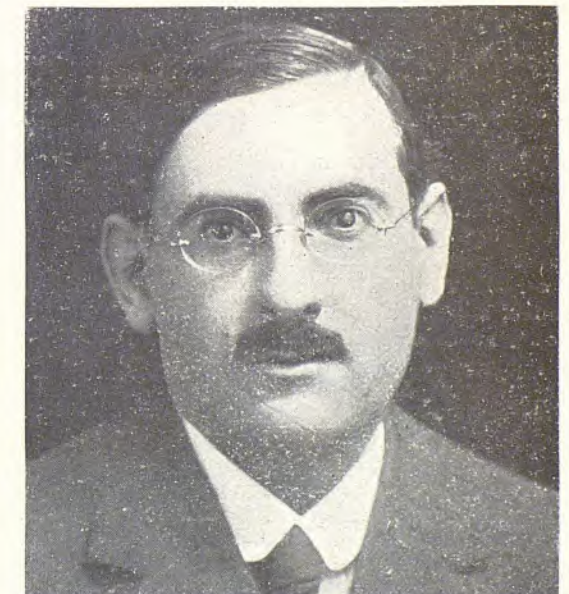
En Narcís Batlle i Baró, il·lustre notari, tradicionalista i gran cumpidor dels seus deures

En Magí Morera i Galícia, veterà del catalanisme i eminent literat

En Pere Rahola i Molinas, entusiasta catalanista i fogós orador

N'Antoni Rovira i Virgili, literat i publicista

L'actual moment històric és decisiu, cal, doncs, no perdre l'esdevenidor polític de la Catalunya nostrada. Unim-nos tots i fent un front únic barrem el pas als enemics de les aspiracions de Catalunya. L'esplèndida victòria dels diputats nacionalistes és una nova afirmació de la personalitat catalana i una garantia de defensa davant totes les escomeses eventuais del centralisme contra el nostre esperit nacional i la nostra riquesa col·lectiva.

ESCOLA CATALANA D'ART DRAMÀTIC

En Ferran Soldevila jove poeta, autor del drama històric «Matilde d'Anglaterra»

MATILDE D'ANGLATERRA

Bella ha sigut la nova representació del poema dramàtic d'En Ferran Soldevila, que obtingué el premi del concurs de l'esmentada escola.

L'acció és ben senzilla: Una acusació d'adulteri contra l'Emperadriu Matilde, urdida pels seus enemics. Un judici de Deu per esclarir la culpabilitat i la innocència de l'acusada. Un joglar que va a cercar un campió, que el troba a la fi després de terribles inquietuts, el qual campió venç, i resulta ésser Ramon Berenguer, comte de Barcelona.

«Matilde d'Anglaterra» fou representada a El Dorado pels deixebles d'En Gual, interpretant-la amb aquella cura que els distingeix. El públic ovacionà a l'autor qui aparegué en escena el quart i el cinquè actes.

Heu's aquí una escena de les més boniques.

En Joan Sallarés, notable prosista sabadellenc que suara ha publicat 'Tribut', triada col·lecció de narracions amb il·lustracions escaients de l'Ortol

ACTE TERCER

ESCENA II

MATILDE, BRUNILDA I MARÇAL

MARÇAL

Sí, Madona; só jo, vostre joglar lleial, qui, el llarg camí finit, als vostres peus s'atura per al ròssec besar de vostra vestidura.

MATILDE

O mon joglar devot, mon pobre amic fidel, tu no has pogut trencar el meu destí cruel. I ara, ja ho veus, la mort sinistrament s'atansa no es dreça al seu davant ni un ombra d'esperança és el suplici a punt i és el palenc desert. No és cert, no és cert, Marçal?

MARÇAL

No, Madona, no és cert. Ni Déu deixar-vos pot, ni en l'humana llinatge s'és del tot extingit el generós coratge. Obriu al goig el cor: forts paladins tindreu.

MATILDE

Què dius?

MARÇAL

Que salva sóu

BRUNILDA

O Madona! Veieu!

MATILDE

O Déu, o Déu del cell. Però com, Marçal, digue's

TEATRE CATALÀ ROMEA. — Escena final de la tragèdia dramàtica «A la Costa Brava» d'En Juli Vallmitjana. En aquesta obra ha obtingut l'aplaudiment d'autor un nou èxit, per cert ben merescut. E's artistes del Remea la fan amb entusiasme resultant un conjunt de lo millor que hem vist.

com m'has deixat, en mig d'escarnis i fatigues, tant de temps sospirar, tant de temps defallir?

MARÇAL

Madona, no en culpeu el meu poder mesquí.

MATILDE

Déu no ha volgut abans menar la meua ruta vers el país llunyà d'on la pau us he duta. D'un cor massa greu jós perdona el va retret: sé prou que has fet per mi més que ningú no ha fet;

sé prou que si de tu hagués pogut dependre
haurien prest sorgit barons per me defendre,
i que si hauré demà qui em serà ferm escut
al teu adicte esforç ho hauré tan sols degut.

MARÇAL

El meu esforç migrat de poc valgut haguera,
Madona, si no hagués trobat en ma carrera
el noble cavaller, l'estrenu campió
al qual deureu, ben cert, vostra salvació.
Ell amb el seu renom els meus passos atreia,
quan, ja el terme finant, tota ma fe es desfeia;
ell m'acullí clement i la vostra dissort
pregonament colpí el seu magnànim cor.
Grans aparellaments feia llavors sa terra
per encaçà el triomf d'una propera guerra.
Amatent i segur, a tot ell proveí:
posà son lloctinent, ses hosts distribuí;
i amb un sol companyó i amb un escàs seguici,
sota l'esguard de Déu que l'embolca propici,
va emprendre el llarg camí, que occint vostra dissort,
us salva del torment, del blasme i de la mort.

MATILDE

Oh, com m'és confortant la teva encesa parla!
Tota ma fe reneix sols d'un poc escoltar-la.
Però vina'm ací, i digues-me qui és
el baró que has lloat com flor de cavallers.
On és? D'on ha vingut? Quin fóra el seu llinatge?
Com t'ha menat vers ell el teu pelegrinatge?
I tu, com has pogut afrontar tant de mal?
Conta'ns tot el que has fet!

BRUNILTA

Oh sí! Conta, Marçal!

MARÇAL

Ben tost serà tot dit: ma departença estranya,
el meu vagabundeig per tota l'Alemanya,
creient que al bell record dels vostres benifets
s'alçarien estols de paladins perfets,
mon passatge més tard a la vostra Anglaterra,
pensant que els cavallers de la nadiua terra
no voldrien deixar llur princesa moir
davall la tenebror d'un blasme tan roí.
Vana esperança! El nom d'aquells qui us han culpada
l'Imperi espaordeix d'una temor sagrada,
i els anglesos barons, amb llur rei combatent,
no veuen sinó amb goig el vostre enrunament.
Escuseu-me de dir les befes sense nombre
que m'han seguit arreu com un tèrbol pesombre.
L'home es plau d'escarnir l'angoixa del caigut,
i, com més alt ell fou, menys és de tots plagut.
Deixí el vostre país. Avall per la Guèna,
vaig arriba a encaçar les faldes del pirene,
i trist, descoratjat, per un voler diví,
fins al seu altre extrem vaig menà el meu camí.
Allí, vora la mar que li és pròvida mare,
muntanyana s'estén Catalunya, la clara.
Contrada de valor, per l'esforç dels seus fills,
ha anat ferma naixent, voltada de perills.
Però enradiera fa la xurma sarraïna,
s'eixampla el seu terror; son esperit germina.
Què us diré? Constantment creixen els seus vaixells,
del mar a poc a poc va ensenyorint-se amb ells.
Terra de bell sojorn! Hospitalari poble!
No en sé d'altre en el món de tan ardit i noble.

El goig hi és claretat i el treball abundor;
Madona, jo us en duc vostre lliberador.

MATILDE

Oh! que Déu damunt d'ell i de la terra altiva
que així en el teu record l'entusiasme aviva,
vessi innombrables béns i joies sense fi.
Però el nom d'ell, Marçal?

MARÇAL

Madona, no el puc dir.

Sa magnanimitat, que igual al món no troba,
ha volgut que fos jo qui us dè la bona nova.
«Ves — m'ha dit; — sigues tu, puix que per tu he vingut,
qui porti a sa dolor el meu primer tribut.
Digues-li que venim prestament a ta çaga:
calla, però, el meu nom i el nom de ma niçaga.»
M'he allunyat, i, punyint d'esperons mon corcer,
fins a vós he vingut per dir-vos tant de bé:
com ja és aprop de vós qui sap vostra innocència,
com dintre breus instants serà en vostra presència.
I ara us deix. Humilment ma reverència us faig
i, per rebre'l a temps, al seu encontre vaig,

Mari (Srta. Monasterio) i Xavier (Sr. Claramunt), en un moment de l'escena VI, del tercer acte, del drama d'en Cornet, «D'un mouro a l'altre», estrenat amb èxit esclatant al Saló de la Comèdia.

L'OCELL BLAU

Amb aquest nom ens ha sigut presentada al Teatre Romea la millor atracció de la present temporada. Els artistes russos fan en tots els seus quadros vivents feina ben original i de bon gust. Foren molt celebrats. Reproduïm tres de les escenes més escaients, car creïem són ben dignes d'ésser conegudes pe's nostres llegidors.

1. Un dels quadros cubistes representats pel director de «L'ocell blau».

2. Els artistes russos cantant cançons populars del seu dissortat país.

3. Els russos interpretant el tràgic cant dels remers del Volga. Indiscutiblement la millor de les escenes representades.

LA "PASSIÓ" DE BACH I L'ORFEÓ CATALÀ

HOMENATGE AL MESTRE MILLET

L'audició de la sublim creació *La Passió de Nostre Senyor Jesucrist* de l'eminent Bach, ha conmovut a tots els que saben sentir. La interpretació que li va donar el nostre mestre Millet amb el seu benemèrit Orfeó Català va fer naixer la idea de perpetuar aquest moment culminant de la cultura musical de Catalunya, acte solemne que es celebrà el primer d'abril al mig dia en el Palau de la Música Catalana.

Les autoritats, el mestre Millet, la Junta de l'Orfeó, els orfeonistes amb llur senyera i la Comissió organitzadora es dirigiren a la sala d'actes; a l'ésser al replà del ram d'escales de l'esquerra, el secretari de la Comissió, En Frederic Ratera, pregà al regidor En Joaquim Degollada, que, en representació de la ciutat, es servís treure la bandera catalana que cobria la llosa que és de pedra blanca, amb una artística orla esculpida que enclou la llegenda que diu:

«A XXVII de febrer de MCMXXI fou donada en aquest Palau la primera audició a Catalunya de la Passió de Nostre Senyor Jesucrist, segons Sant Matheu, de Joan Sebastià Bach. Nombre de catalans ho commemoraren, en homenatge a l'Orfeó Català i al seu mestre en Lluís Millet. L. D.»

I el seguici entrà a la sala entre aplaudiments.

A la galeria de l'orgue formaven corona d'honor les sumptuoses i artístiques senyeres dels orfeons de Catalunya.

A l'hemicicle hi havia la senyera de l'Orfeó Català acompanyada de la de l'Orfeó Mossèn Cinto, iniciador de l'acte, i la de l'Orfeó Gracienc, en representació de tots els orfeons catalans.

Hi havia els orfeonistes de l'Orfeó Català, en primer rengle els solistes Emili Vendrell, Na Loreto Roca, N'Angelina Esquerdo, Na Matilde de Ensenyat i la professora N'Emerenciana Werhle.

Formava una taula presidencial la Comissió organitzadora, En Geroni de Moragas, En Joan Bartrés, En Florenci Cornet, En Josep Madurell, En Joan Llongueras, En Josep Pascual i En Frederic Ratera.

A l'altra taula presidencial hi havia En Joan Vallès i Pujals, de la Mancomunitat de Catalunya; En Joaquim Degollada, en representació de l'alcalde i Ajuntament de Barcelona; el doctor Joan Serra, representant del senyor Bisbe; l'alcalde de Masnou (poble nadiu d'en Millet), el doctor En Jaume Curell, acompanyat dels regidors En Pau Bertran i En Miquel Matalí; el vice-president de l'Orfeó Català En Vicens de Moragas, i el Mestre En Lluís Millet.

En Ratera explicà el mèrit de l'execució i de la direcció d'En Millet, Pujol, Tomàs i altres mestres i cantaires, que despertà en l'Orfeó Mossèn Cinto i altres Orfeons de Catalunya el desig de perpetuar l'acció edificant de l'Orfeó Català, en el qual propòsit s'han vist secundats per la Comissió de Cultura del nostre Ajuntament.

En Geroni Moragas esmenta la tasca constant, depurada i exemplar que l'Orfeó Català està realitzant en el renaixement de Catalunya.

El mestre Millet manifestà agraïment per aquella solemni manifestació commemorativa de les primeres audicions, donades a Catalunya, de la grandiosa «Passió», de Bach, i a l'ensem explicà el plaer que sent l'artista quan veu que la seva obra és compresa i estimada i com creix la satisfacció quan l'obra no és de creació, sinó d'interpretació de l'obra d'un geni eminent. Va explicà,

l'entusiasme d'aquests orfeonistes benemèrits (ponderant la cooperació d'En Pujol) el valor dels músics d'orquestra, dels solistes catalans (assenyalant el mèrit d'En Vendrell), i, per damunt de tot, amb la guia meritíssima del doctor Albert Schweitzer, pregon coneixedor de l'obra de Bach.

Alabà la pacient i extricta traducció de la lletra feta per En Pujol i En Gibert. Explicà el gran goig que senti a l'endinçar-se en l'estudi de l'obra a l'assajar-la amb el cor i els solistes, i copsar tota la seva majestat la pietat, la grandesa, la humilitat i la noblesa augusta, gaudint més que en las execucions públiques.

Referint-se a les audicions de la «Passió», diu que tots, mutualment, interpretadors i auditori, han de regradar-se, i que aquests dons, records i penyores seran la mostra perdurable dels goigs d'uns i altres i tot sigui a la glòria del gran Bach, el posseïdor de la gràcia de la noble música: la llosa, les medalles i, per damunt de tot, aquest àlbum on hi consten els noms dels orfeons i cantaires de tot Catalunya, presidits en les primeres planes pels de la Mancomunitat de Catalunya i Ajuntament de Barcelona, governs

cabdals de la nostra Pàtria, seran eternament agraïts per l'Orfeó Català. Dedicà un sentit recort als chors d'En Clavé, dels quals l'Orfeó en rebé l'exemple d'aquell geni popular, les obres del qual són eternes de joventut. Regradà a tothom.

En acabar de parlar el Mestre, tota la concurrència s'aixecà en clamorosa ovació, aplaudint i victorejant, durant una bella estona.

En Vicens de Moragas en representació d'En Joaquim Cabot, dedicà fervoroses paraules al sentiment de germanor que ha aplegat a tots en aquell acte d'homenatge a En Millet, i els seus orfeonistes.

En Joaquim Degollada diu que la tasca d'En Millet i aquest Orfeó, glòria de la ciutat i de tot Catalunya, si en tots moments és prou interes-

sant, avui ho és molt més, és com un bàlsam que destila damunt les ferides que la impietat i el materialisme han fet en el cos social. En Degollada abraça a En Millet.

En Joan Vallès i Pujals diu que ho fa en representació de la Mancomunitat de Catalunya, i aquesta representa en aquest acte a tots els catalans, la de tota aquesta Catalunya que espera ansiosa l'hora de la seva completa alliberació. Canteu, que el poble que canta, és digne de la seva llibertat. Vosaltres prepareu l'hora de la Catalunya gran i deslliuradora. (Grandiosa ovació.)

En Frederic Ratera, en representació de la Comissió, fa remesa al mestre Millet de la medalla d'or i l'àlbum dels orfeons, i tota la concurrència s'aixecà i aclamà el mestre i a l'Orfeó.

Després es van remetre medalles d'or als altres mestres, d'argent als solistes i de bronze als orfeonistes.

La medalla és una bella obra artística d'En Jaume Llongueras i En Ramon Sunyer.

Tothom es posà de peu dret. El mestre Millet excita a cantar als orfeonistes del Català i de Mossèn Cinto allí acoblats i entonen el triomfal *Cant de la Senyera*, que la concurrència aclamà i demanà cantar *Els Segadors*, els quals són entonats pels orfeons i tota la concurrència, causant un efecte profundament emocionant.

En Millet rebé moltes enhorabones.

Medalla commemorativa

FUTBOL

Honorem avui les pàgines de la nostra revista portant quatre fotografies del partit homenatge dedicat a n'En Gamper, l'antic president del F. C. Barcelona. Són elles pàl·lida demostració de l'admiració i reconeixement que senten tots els amants de l'esport pel insigne suïl-català.

1. En Gamper acompanyat de l'Alcàntara, En Sancho i altres abans de donar la primera puntada de peu a la pilota en el partit celebrat en honor seu en el grandios camp del F. C. Barcelona.

2. L'equip del Barcelona presidit per En Gamper.

3. L'equip de selecció presidit també per En Gamper.

4. L'Orfeó Gracienc cantant dirigit pel seu mestre En Joan Balcells.

LA REINETA ESPERA

*Llegenda en dos actes i un intermedi
d'EL NOY DE LLAVANERAS
estrenada als tallers d'En Lluís Masriera*

DECORACIÓ DE L'ACTE PRIMER

A les vores del riu on hi creixen terns esbelts tots tacats de n'olsa humida, lloers de fulla fosca i falgueres envellutades, uns gitanos errants hi han plantat llurs barraques. Es veu, a l'altra banda de l'aigua que corra, la taca verda dels arbres destacant-se per fosc sobre'ls turons planers i una nuvolada de boires rosades pel sol ponent que lentament puja vers el zenit eixint de l'horitzó lluminós.

LA REINETA ESPERA

PERSONATGES DE L'ACTE PRIMER

El Príncep

LA REINETA
SAGETA (acompanyanta)
CLAVELLINA (gitana)
TUYAS (comare)
LLEONOR
DELA
BELONA (nena)
DORA (nena)
RICART (príncep)
GASPAR (acompanyant)
GUIU
PARRAL (gitano)

La gitana Clavellina

DUES ESCENES DE L'ACTE PRIMER

—Gitaneta dels ulls d'aram, jo't dono la mà per sentir de pressa la veu del destí

—Voldria que hi hagués un metall més preciós, pedres més fines, per poder-les comprar per la reineta que és la reina del meu cor...

l'anell de diamants?...

REINETA No paguen mai els reis per endavant,
gitaneta galan.

CLAV. Oh! la paga serà la que vulgueu:
si no us plau lo que us dic, no em pagareu!
mes per pogué aclarir
la foscor del temps que ha de venir,
necessito a les mans veure lluir
el foc d'un diamant o d'un rubí.

REINETA Aquí el tens com penyora. *(Li dona.)*
Si em plau lo teu parlar, te'l quedaràs.

CLAV. Mercès, senyora!
Escolteu vostra vida pas a pas!

REINETA Abans de començar: m'estima el príncep?
Sempre m'estimarà?

CLAV. Sempre! mes no us hi casareu!

REINETA No?... seré tan desgraciada?

CLAV. La més feliç del món, la més aimada.

REINETA Com pot ser?

CLAV. Escolteu-me, i ho sabreu!

*(S'agenolla i es queda assentada sobre els seus
genolls, recitant amb acompanyament de gui-
tarra i amb l'anell a la palma de la mà.)*

Teniu, senyora,
per aimador
un fill de rei,
Príncep galant,
que si s'enyora
quan no el mireu,
quan ell vos mira
vos roba el cor.
El rei, son pare,
també de vós
prendat en queda
perquè valeu
quatre vegades
l'or que peseu.
Prendat en queda
perquè teniu
més pur llinatge
que el més altiu.
I prendat queda
del casament
que engrandiria
la dinastia
del descendent.

Mes la planeta de Vostra Magestat
vos destina un lloc més enlairat;
i unes voltes amb pau i altres amb guerra,
teniu de ser la reina de la terra!

Mes quan el Príncep
vos donarà
aquella toia
de flors enceses,
aquelles roses
que sense llabis
canten amor,
vós la pendreu
tot i sabent
que són metzines
per lo seu cor.
Vós la pendreu
i esfullareu
aquelles roses
per sobre el riu.
I aquelles fulles
que com barquetes
per sobre l'aigua
van cap el mar,
seran despulles
d'amor que un dia

l'ànima vostra
va enlluernar.

Car la planeta de Vostra Magestat
vos destina un lloc més enlairat;
i, unes voltes amb pau i altres amb guerra,
teniu de ser la Reina de la terra!

Aquelles fulles
del ram despreses
per vostra mà,
que totes soles
sobre aigua dolça
van riu avall,
quan del mar troben
la salabror
es tornen fortes,
creixen i s'obren
com una flor.
Flor gegantina
de pètals blancs
inflats pel vent
de closca dura
com un vaixell
dels més terribles
que pot crear
l'ambició negra
del geni humà.
Totes les fulles
s'han tornat naus,
vaixells de guerra
plens de guerrers.
Dins la nau mestra
hi ha un capità:
ve cap a terra,
vós el veieu:
és un bell jove
ros com fil d'or.
Vestit de plata
per tots cantons,
mana una esquadra
de cent vaixells,
i amb eixa esquadra
conquesta el món.
I aquest monarca,
de vós prendat,
fent guerra als homes,
fent guerra als déus,
vé per aimar-vos,
ve per posar

tot el món conquerit als vostres peus.
Puix la planeta de Vostra Magestat
que vol per vós un lloc més enlairat,
diu que, en temps de pau i en temps de guerra,
sereu mentres visqueu la Reina de la terra!

REINETA Dignes, gitana: per ser reina de la terra
no podré estimar pus el meu promès?

CLAV. Estimareu un home que val mil voltes més,

SAGETA El promès de la Reina mi senyora
és príncep fill d'un rei molt poderós.

CLAV. Mes el destí, donzella,
vol per ella
pervindre més gloriós.

SAGETA Lo més gloriós, gitana, és sé estimat.

REINETA Lo més gloriós, Sageta, és estimar!
(A CLAVELLINA.)

Donaria mil vegades tot el món
si hagués de perdre el príncep que avui estimo
(tant!)

CLAV. Com les fulles de rosa que el riu s'emportarà.
el vostre amor, senyora, vers l'altre fugirà;
i quan veureu el jove dels bells cabells daurats
oblidareu de sobte vostres amors passats.

SAGETA No en feu cas, mi senyora,
i escolteu-la amb recel;
puix el pervindre és cosa
que sols el sap el cel!

CLAV. Jo vos dic la planeta que lleigeixo a la mà,
car conec des de nina les ratlles del palmell:
sapigueu que el pervindre ningú el pot triar.
Si no us plau ma ciència...

REINETA Ja et pots quedar l'anell.

CLAV. I tu, donzella, no em vols fer cantar?

SAGETA No crec amb sortilegis:
són coses del dimoni.
Ni vull està enterada
de lo que Déu no vol!

CLAV. Mercès, mi senyora! Mireu i espereu!

PARRAL Dóna-me'l, Clavellina.

CLAV. No vull, que és ben meu!

(Entren a la barraca.)

SAGETA I ara, mi senyora!
fareu lo que us ha dit?
Fareu cas de les coses
que aquella us ha contat?

REINETA Esfullaré les roses
sols per curiositat.

SAGETA I ara, mi senyora,
el príncep deixareu?
un príncep que us estima,
un príncep que estimeu?
un jove de bell tracte,
d'esguard encisador
que, tenint els ulls foscos,
sembla que fan claror?
Que diu coses tan dolces...?

REINETA Sageta! trobo que en parles
amb un xic massa d'amor.

SAGETA Ai, senyora! jo sols parlo
com si estés al vostre lloc!

(E tren BELONA i DORA.)

BELONA Com cada dia,
mi senyora la reina,
aquí us portem la toia del galan.

DORA El príncep ens envia
perquè ell no gosa dir-vos
tot l'amor que les roses vos diran.

(Li donen el ram.)

REINETA Quin desconsol, ninetes, puix les roses
molt prest s'esfullaran!

BELONA Els rosers del palau
cada dia en faran de més hermoses.

DORA Els rosers del palau
ne fan moltes tot l'any.

REINETA Mes totes es marceixen i cauen esfullades.

BELONA Per 'xò no passeu pena,
que el príncep vos dirà:
tot just en cauen unes
ja en tornen a brotà

REINETA *(Enraonant per ella.)*

Tot just en cauen unes,
ja en tornen a brotar...

BELONA El príncep ens ha dit que prest vindria.

SAGETA El príncep és aprop!

BELONA Sí; sols d'aquí el separa
aquest riu que serveix com a frontera.

REINETA Doncs per què no ve?

BELONA M'ha dit que espera
que Vostra Magestat dongui l'entrada.

REINETA Oh! quin galan! que en té de tímidesa!

SAGETA Galan enamorat
per molt valent que sia
s'assembla amb un covard.

REINETA Digueu que pot passar sense temença.

BELONA Anem-hi corrent!
que ens espera impacient.

DORA Que tingueu molt bon dia.

BELONA Adeussiau de tot cor, senyora mia!

(Sa'uden i s'en van.)

SAGETA Déu meu! quina fragància
que fan aquestes flors!
L'amor les ha collides
per dur-les prop del cor.

REINETA També s'esfullarien totes soles,
més val que les esfulli sobre el riu.

(Els gitanos comencen a desfer la barraca i s'en van després d'haver vist que la Reina desfulla les roses.)

SAGETA Déu meu! què feu, senyora!
Perdeu l'amor segur
d'un príncep qui us adora!
per un inconegut.

REINETA Si és cert lo que m'ha dit la gitaneta,
dec esperar lo que em diu la planeta;
tant si vull com no vull, el meu amor
anirà riu avall com eixa flor.

(Tira una flor al riu. SAGETA es tapa els ulls.)

Mira-les, què hermoses i eixerides
caminen cap a la mar!

Mira! semblen naus arrodonides,
i són fulles de roses del meu ram!

SAGETA No ho puc mirar, senyora,
que tinc molt gran pesar;
puix crec que el riu s'emporta
vostra felicitat!

REINETA Sageta, s'ha complert el meu destí!
prou por tinc del que he fet!
Quan vingui el príncep no sabré què dir!

SAGETA Senyora! el príncep ve!
l'escorta passa el pont.
Seguit d'un cavaller,
s'atança aquí tot sol!

REINETA El cor em fa patir, i, esfereïda,
no sé què li diré!

PRÍncep Mi senyora i la donzella, Déu vos guard!

REINETA Que siau ben vingut a casa meua!

PRÍncep Vos he portat l'adreç de fiançalles.
Dóna'm, Gaspar, l'anell, les arrecades
i la caps de jaspi...!

GASPAR Teniu, senyor.

PRÍncep Voldria que hi hagués
un metall més preciós, pedres més fines
per poder-les comprar per la Reineta
qui és reina del meu cor;
brillants que portessin gravat el meu amor
en ses facetes;

(S'emprova les arrecades.)

voldria ser presoner dins l'arrecada
i dir-te tot el dia a cau d'orella
lo que sento per tu,

i dir-t'ho amb veu tan dolça com no ho ha dit
(ningú,
(Es posa l'anell.)

Voldria ser l'esmeragda de l'anell
per reflexar la teva bella imatge,
guardant-la dins de mon cor
com amaga l'avar el més preuat tresor.

SAGETA Quin goig que feu, senyora!
Com guanya la guapesa!
de vostra reialesa
amb joies tan hermoses!

PRÍncep T'equivoques, donzella:
són les joies que guanyen damunt d'ella!

REINETA No sé què contestar, que estic confosa!

PRÍncep Per sentir dels teus llavis la sentència,

FEMINAL

VESTITS PER A SENYORES

1. Vestit de gabardina guardada amb trensilla estreta. Panyos d'ècharpe caiguts a l'espatlla. Punys mosqueter.

2. Vestit de «drapella». Es patlla cap, acabada en punxa. Brodats amb cordons.

3. Vestit de «toile». El motiu i les vores amb brodats de colors. Blusa. Falda plissada.

4. Vestit de «crepella». Guarnit amb retorts i corbata de crespó de color.

Els colors de moda son ultra el rosa, el malva, el lila amb tots els tons, groc clar, gris plata i or fosc, dominant el blanc.

LA MODA

VESTITS PER A INFANTS

1. Vestidet de crespó per a nena de 3 a 5 anys. Brodat de seda. Les vores guarnides amb puntes.

2. Vestidet per a nena de 6 anys. Botons de teixit.

3. Vestidet de «toile» per a nen de 4 a 6 anys. Cinturó de cuir. Corbata de seda. Les vores brodades amb cordons. Botons d'os.

Extraordinaris partits de futbol

Dies 5 i 6 de Maig

Sport Club Moràire de Brünn

equip integrat per jugadors hongaresos

Dies 10 i 12 de Maig

Racing Club de Brusel·les

contra

F. C. Barcelona

Camp de les Corts

a les 4 i quart de la tarda

Festa d'Infants i Flors

Dia 10 de Maig a la tarda

PARC GÜELL

Orfèu Gracienc : Chor Infantil de l'Ateneu Igualadí : Esbart Català de Dansaires : Cobla Art Gironi de Girona : Enlairament de globus i focs japonesos, pallassos, gegants i nanos i altres actes.

Aquesta festa és a profit de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Gran Teatre del Líceu

Orquestra PAU CASALS

CONCERTS DE PRIMAVERA

QUATRE AUDICIONS

SIMFÒNIQUES

amb la cooperació de Concertistes

Dies: 8 - 15 - 19 i 23

Maig 1923

a tres quarts de deu del vespre

ESPECIALITAT EN:

MARRONS GLACÉS

CARAMELS ÀCIDS

AMETLLES · CONFITS

FRUITES, ETC.

VISITEU

la nostra exposició
d'objectes d'art

Industrial Bolsera, S. A.

Confecció de Bosses i de tota classe d'Envoltoris de paper. • Fabricació de Paperets, Serpentine, Boles de Neu i altres articles per a Festes de Carnaval. • Papers de totes classes. Bosses berenar per als excursionistes.

Sant Pau, 83 Telèfon A 4013
BARCELONA

JAUME MERCADER

JOIER

Passeig de Gracia, 46 - Barcelona

CAMISERIA "IDEAL"

Sant Ramon, 9 - Sucursal: Sant Pau, 74 bis
BARCELONA

GÉNERES DE PUNT

PERFUMERIA • GUANTS I PARAIGÜES
COLLS • PUNYS • CORBATES I CAMISES
MITJES DE SEDA

• • • • Preus sempre econòmics • • • •

ÉS LA MILLOR MARCA

de LLET CONDENSADA la de

EL PAGÈS

INDÚSTRIA LLETERA, S. A.

Oficines: Plaça Catalunya, 9
Magatzem: Trafalgar, n.º 64
Telèfon 727 S. P.

BARCELONA

Fàbrica de Gèneres de Punt

SECCIÓ
DE DETALL

Especialitat en articles fins

Ronda Sant Antoni, 47 • Telèfon 4745 A.
BARCELONA

Lluís Millet

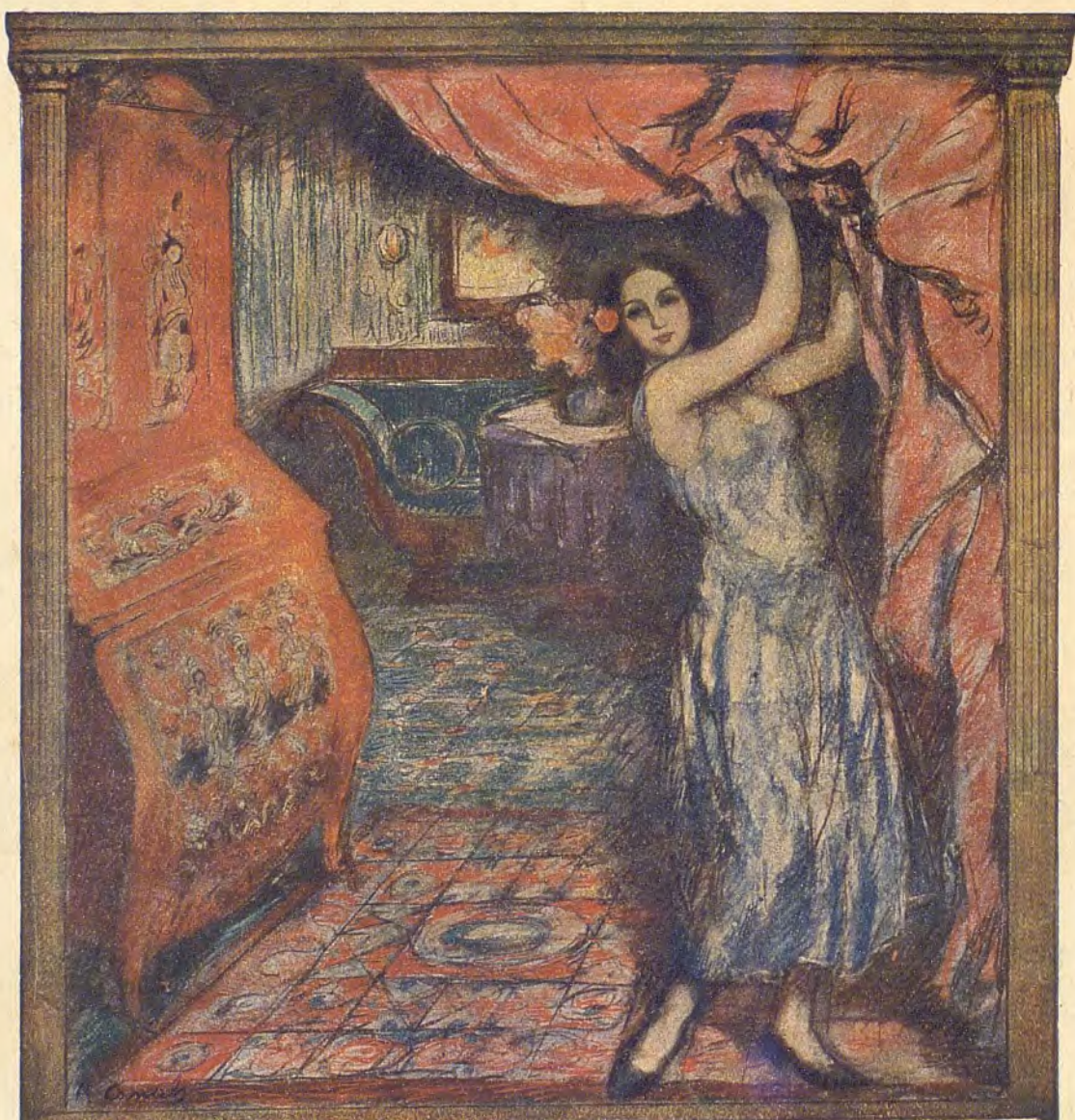
CATALANESQUES

PER A PIANO

Himne - Ballet - Humorada - Complanta • Jovenívola
Brindis - Tristesa • Empordanesa - Torrent avall.

Ptes. 4

UNIÓN MUSICAL ESPAÑOLA, FILIAL DE BARCELONA
CONCESSIONARI: FRANCISCO MARTÍ, PORTAL DE L'ÀNGEL, 1 I 3

**EXPOSICIÓ INTERNACIONAL
DEL MOBLE I DECORACIÓ
D' INTERIORS**

**PALAV D' ART MODERN I PALAV INDVSTRIAL
DEL PARC DE MONTJIVICH
MAIG - JUNY 1923
BARCELONA**

